

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Alpini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A solent. Ab Aegyptiis enim ea primordia sumperunt, vel haudquam dissimilia sunt ab eorum inventis. Cattus igitur in hujusmodi gestaminibus insigne fuit, ut vetustæ indicant inscriptione, ejus ordinis qui AUGUSTI vocabantur: hi sub magistro peditum stipendia faciebant. Erat vero Cattus is prasini coloris in alma parma, quam ruber circulus ambibat, late marginem circumplexus, gestus eius ut currentis, reflexo in dorsum capite.

FELICES SENIORES. CAP. XLIV.

A Libi dimidius Cattus rubri coloris in parma puniceo dilutiore spectabatur, qui à margine rubro surrectus, pedibus ad lusum compositis, blandiri videbatur. Insigne hoc erat, quantum ex vetustis ipsius reliquiis colligere potuimus, FELICUM SENIORUM, qui sub eodem magistro peditum militabant.

ALPINI. CAP. XLV

B Sub eodem Duce signum etiam militare fuit, in quo Cattus coloris punicei diluti, recta facie progrediverit, habebatur in parma viridi, cuius marginem albus circulus ambibat. Gestamen hoc erat militum, qui ALPINI vocabantur.

Sed jam, Jo. Antoni charissime, nolim otium tuum curiositate aliqua mea inturbare, dum morosa & levitor sanctorum studiorum tuorum cursum intercipio. Hæc igitur pro qualicunque munusculo ita ex improviso comparato, satis fuerint: de reliquis, si argumentum minime displicuerit, alias plura coram coferemus.

JOHANNIS PIERII VALERIANI
HIEROGLYPHICORUM

LIBER XIV.

C DE IIS QUÆ PER SERPENTEM IN GENERE
SIGNIFICANTUR.

Ex sacris Aegyptiorum Literis.

AD CLARISS. CARD. BERNARDINUM MAFFÆUM.

C Eundissima illa amicitie suavitas tua, mensque erga te cultus, & perveritus admodum observans, que Romæ primum, vel à primis laudatissimæ adolescentie tue annis instituta, mox Patarum, quo ad ingenii cultum capescendas concesseras, clarissimarum virtutum tuarum ingentijs sanctissimi cognitione aucta est: & tuo in omnibus rebus meis patrocinio confirmata, efficiunt, ut nullo unquam tempore, neque longissimo quantumvis loco remotus, immemor tui esse possim. Quare, licet aliquot abhinc annis te non viderim, nuncque maxime longe absis, & in Cardinalatus splendorem assumptus, necesse est me magnis omnino negotiis & occupationibus detineri: tam mibi tamen oculis inheresces, ac se te coram continuo conspiccerem. Hinc factum est, ut cum domi aliquantulum oris nactus incubationes illas, quas tantopore videre concupisca, recognoscere, easque in libellos unamquamque suos dirigerem, earum partem ad te mittere cogitarim. Id opportune necne fecerim, non sat scio, at certe amanter & ex officio à me factum hoc certò scio: ut scilicet haberes istuc, in ista qua fulges ampliudine, si tibi tantulum horæ vel à publicis curis, vel à tuis sanctioribus studiis vacuum relinquenter, quod cum Pierio tuo loquereris, qui te semper unice sanctaque coluit ac observavit. Neque tamen tanquam summe crudelitatis tuae neficiæ, arbitratus sum novi me quicquam allatum tibi: verum quia nullum unquam abs te sermonem uberiorum, dum una suimus haurire me solitam meminerim, quam de literis & disciplinis, id dedi operum, ut de literis & disciplinis nostris hic per libellum, quem ad te misi, congrüssis.